

CENUȘĂREASA

A fost odată un nobil bogat, care avea o fată frumușică și cu inima bună, pe care o chema Ella. După ce soția îi muri, acesta se recăsători. Nevasta cea nouă era o femeie rea și dușmănoasă, care avea două fiice:

și

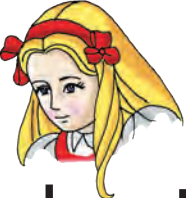
.

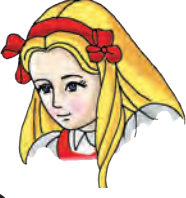
Cele două fete îi semănau leit maică-sii.

nu o plăcea deloc pe Ella și se purta cu ea precum cu servitorii, dându-i cele mai grele treburi de îndeplinit.

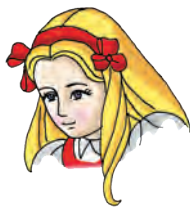

Când Ella își termina treaba, se ghemuia lângă , aproape în cenușă, și de aici i se trase numele de . Dar chiar și așa, îmbrăcată în zdrențe, fata era de o mie de ori mai frumoasă decât surorile vitrege îmbrăcate în rochii elegante.

În curând, la castel, fiul regelui organizează un bal pentru a-și alege mireasă și îi invită pe toți nobilii din ținut să participe. Cele două surori, dar și au fost, de asemenea, invitate.

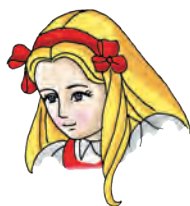
De îndată ce surorile vitrege plecară
la bal,

izbucni în lacrimi.

„Mi-ar fi plăcut să port și să
dansez toata seara”, își spuse ea.

Deodată,

auzi o voce. Se uită

în jur și văzu o bătrânică purtând o
mantie argintie și o .

– Sunt și am venit să te ajut,

zise aceasta.

